

Maalaus ja värit

Rakennusten väriyksessä on perinteisesti ollut hierarkia: asuinrakennukset on maalattu kalliimalla maalilla ja piharakennukset halvemmalla. Ensi alkuun se tarkoitti, että päärakennus keltamullattiin ja piharakennukset punamullattiin. Myöhemmin päärakennus maalattiin öljymaalilla. Emolan tapaisella asuinalueella, jolla on pitkä historia, tulee hierarkia säilyttää edelleenkin. Tontin kaikkia rakennuksia päärakennuksesta koirankoppiin ei tule maalata samalla sävyllä. Puna- ja keltamulta ovat edelleenkin hyviä piharakennusten värejä. Vesiohenteisia lietemaaleja saa punamullan ohella tänä päivänä jo muissakin sävyissä ja ne ovat jatkohuollettavuuden kannalta varma valinta paitsi ulkorakennuksissa myös aidoissa.

Rakennuksen kunnostusta suunniteltaessa tulee tutkia rakennuksen värihistoria. Selvitys tehdään ottamalla rakennuksesta maalinäytteitä. Rakennuksen väriyksen tulee ensisijaisesti olla sen omasta historiasta juontuva.

Jos vanha julkisivuverhous on kunnostustöissä kokonaan uusittu, eikä väriselvitystä enää voi

- tehdä, voidaan turvautua rakentamisajan tyyppilisiin väriyksisiin. Liitteessä 2 on esitetty Emolan rakentamiskokonaisuusalueille julkisivujen väriyksivaihtoehtoja päärakennuksiin. Ne perustuvat sekä paikanpäällä tehtyihin tutkimuksiin että rakennusten rakennusaikana yleisesti käytettyihin väriyhdistelmiin.

- Taloja uudelleen maalattaessa on tärkeää valita sama maalityyppi millä rakennus on viimeksi maalattu. Eri tyyppiset maalit hylkivät helposti toisiaan ja väärä maali saattaa irrota tai halkeilla varsin pian. Kuultovärit eivät sovi perinteiseen rakennustapaan täällä. Erityisesti ikkunoiden puuosia maalattaessa tulee käyttää peittoväriä.

- Ulkomaalaus tulisi toistaa noin 10 – 12 vuoden välein. Ikkunoiden maalauksen hoitoväli on 6 – 8 vuotta, mutta kittaukset tulisi tarkistaa joka toinen vuosi, samoin korjata mahdolliset vauriokohdat heti.